

[Carl Petersen.]

der siges videre i Paragraffen: „eller som af Ministeriet for Landbrug og Fiskeri anerkendes som sagkyndige paa det paagældende Omraade“. Jeg vil gerne forstaa denne Sætning saaledes, at man her mener alle de Folk, som nu har arbejdet med saadanne Ting under den gældende Lov.

Der er Konsulenter i de landøkonomiske Foreninger, som har speciel Uddannelse som Grundforbedringskonsulenter. Der findes vel ogsaa en Del Dræningsmestre, som har baade teoretisk og praktisk Uddannelse. Hvis jeg forstaaer Sætningen rigtigt, kan jeg kun hilse med Glæde, at Paragraffen har faaet denne Ordlyd, hvorved man sikrer, at dette grundlæggende Arbejde bliver udført paa en god og fornuftig Maade.

§ 7 fastsætter nærmere, hvornaar Laanet skal udbetales, og er selvfølgelig formet i Overensstemmelse med § 3, saaledes at Laanet først udbetales, naar Arbejdet er udført, hvilket jeg altsaa ikke mener er en helt heldig Form.

De Paragraffer, jeg nu har omtalt, gælder alle for Enkeltpersoner, men de samme Regler overføres — som ogsaa i den nugældende Lov — paa Fællesarbejder, for saa vidt angaar Arbejder, der ikke allerede er inde under den nuværende Vandløbslovgivning, og hvor Kommunerne skal staa i Forskud. Jeg skal afstaa fra at omtale de næste Paragraffer, da de er nøjagtig de samme, som vi har i den nugældende Lov.

Som jeg allerede har nævnt, er 30 000 Kr. det Maksimum, der kan ydes i Tilskud til enkelte Arbejder; ved Ansøgninger om større Bevillinger skal man i hvert Tilfælde ansøge Folketingets Finansudvalg. Hvis man søger Tilskud efter Reglerne i det forelagte Lovforslag, saa skal de Tilskud, der ydes, naar Arbejdet er gennemført og godkendt, udbetales til Laangiveren og afskrives som ekstraordinære Afdrag paa det Laan, der bliver bevilget. Ogsaa dette maa man hilse med Tilfredshed.

Lovforslaget, der tilsigter permanente Regler for Laanenes Vedkommende, slutter med i § 10 at sige, at der er stillet 4 Mill. Kr. til Raadighed til Administration og Tilskud til Anvendelse i Finansaarene 1936—37 og 1937—38, det vil altsaa sige i 2 Finansaar. Under Hensyn til de vanskelige Forhold, der var til Stede i Foraaret efter den stærke

Nedbør, og som vel var den væsentlige Aarsag til den ringe Høst, kunde jeg tænke mig, at der vil blive en endog ret stærk Efterspørgsel efter disse Laan i den kommende Vinter; deraf kunde jeg udlede, at Beløbet 4 Mill. Kr. maaske ikke bliver tilstrækkeligt, og jeg vil meget henstille til den højtærede Landbrugsminister, om det ikke var muligt, at dette Beløb kunde forhøjes, saaledes at vi var sikre paa at faa Penge nok til det Arbejde, som har vist sig at være af en saadan Karakter, at alle anerkender det som godt.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling.

Nørskov: Ifølge en Opgørelse for Aaret 1933 ansaa man en Tiendedel af Landets samlede Landbrugsareal eller omkring 300 000 ha for meget vandlidende, og da Afvandsarbejdet anslaaes til at ville koste 200—300 Kr. pr. ha, regnede Arbejdsløshedsraadet med, at den samlede Udgift til Afvanding af de meget vandlidende Jorder vilde udgøre 60 à 90 Mill. Kr., hvortil vilde komme Udgifter til Mergling, idet en ikke ringe Del af Landbrugsarealet ansaaes for kalktrængende.

Siden 1933 er der ved de forskellige Grundforbedringslove stillet 35 Mill. Kr. til Raadighed for dette Arbejde, og den højtærede Landbrugsminister oplyste forleden i sin Fremsettelsestale, at den sidste Bevilling er ved at være opbrugt. Trods det store Beløb, som er anvendt til dette Arbejde, henligger der endnu betydelige Strækninger af tung og sur Jord, hvoraf Udbyttet er alt for lille, og som trænger til at blive afvandet. Man lægger uvilkaarlig ogsaa Mærke til, naar man færdes ude i Landet, at der endnu henligger betydelige Mose- og Kærstrækninger, som er meget vandlidende, bevokset med Siv og Pors, og som ogsaa trænger til at blive kultiveret. Gaar vi videre ud, møder vi ogsaa endnu store Hedestrækninger, og der er jo heller ikke noget i Vejen for, at Opdyrking af disse ogsaa kan komme ind under denne Lov. Der er altsaa et betydeligt Arbejdsfelt endnu med Hensyn til at grundforbedre Landets Jord og bringe den i bedre Kultur.

Det er rigtigt, hvad den højtærede